

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 154/2017-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudov Marianny Mochnáčovej a Milana Lalíka prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti SECURITY - OSH, s. r. o., Nitrianska 1258, Močenok, zastúpenej advokátom Mgr. Michalom Tokárom, JAVOR – TOKÁR advokátska kancelária, s. r. o., Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 382/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti SECURITY - OSH, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 382/2012 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 382/2012 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. Obchodnej spoločnosti SECURITY - OSH, s. r. o., p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,16 € (slovom tristotri eur a šesťnásť centov), ktorú j e Okresný súd Pezinok p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právneho zástupcu Mgr. Michala Tokára, JAVOR – TOKÁR advokátska kancelária, s. r. o., Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 154/2017-11 z 22. marca 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti SECURITY - OSH, s. r. o., Nitrianska 1258, Močenok (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 382/2012.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb 382/2012 žalobou podanou 30. mája 2012 domáhala proti žalovanému zaplata sumy 29 528,08 € s príslušenstvom. Podľa sťažovateľky okresný súd v tejto jej veci koná neefektívne a so zbytočnými priet'ahmi a sťažovateľka „... je názoru, že v konaní vedenom pod sp. zn. 33Cb/382/2012 vedenom pred Okresným súdom Pezinok prišlo k porušeniu jeho vyššie citovaných práv, pričom zbytočné priet'ahy boli spôsobené

nečinnosťou súdu počas určitej doby, zmenou zákonného sudcu, v dôsledku postupu súdu v konaní a v dôsledku nedostatočnej procesnej prípravy pojednávaní, ako aj neefektívnosťou uskutočňovaných úkonov, pričom trvanie sporu po dobu viac ako 4 roky ešte stále len v konaní pred súdom prvého stupňa a bez vydania meritórneho rozhodnutia nie je zapríčinené zložitou veci ani správaním účastníkov konania (strán)“.

3. Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa SECURITY - OSH, s.r.o. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 33Cb/382/2012 porušené bolo.

Okresnému súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 33Cb/382/2012 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

Okresný súd Pezinok je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci za okresný súd písomne vyjadrila jeho podpredsedníčka listom sp. zn. Spr. 3093/2017 z 12. mája 2017 a k vhodnosti ústneho prejednanie veci sa právny zástupca sťažovateľky vyjadril listom zo 16. mája 2017.

4.1 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem iného tiež uviedla:

„Mám za to, že súd vo veci konal s tým, procesné úkony boli vykonávané účelne. Prebehli tri pojednávania s tým, že strany navrhli doplnenie dokazovania, ktoré súd pripustil. Konanie bolo prerušené v období od 13.02.2014 do 21.12.2015...

Ako bolo už vyššie uvedené, súd vo veci konal v primeraných lehotách. Dĺžka konania nebola spôsobená zbytočnými prietahmi v konaní...

Súhlasím s upustením od ústneho pojednávania.“

4.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom vyjadrení k vhodnosti ústneho pojednávania uviedol:

„... sťažovateľ... oznamuje..., že súhlasí, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania.“

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

6. Z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 33 Cb 382/2012:

- 30. máj 2012 – okresnému súdu bola doručená žaloba, ktorou sa sťažovateľka domáhala voči žalovanej zaplata sumy 29 528,08 € s prísl. Z titulu nezaplata splatných faktúr za poskytnutú strážnu službu objektu žalovanej, ktorá si proti tejto pohľadávke sťažovateľky započítala svoju protipohľadávku spočívajúcu v nároku na náhradu škody, ktorá mala žalovanej vzniknúť z dôvodu krádeže počas výkonu strážnej služby zabezpečovanej sťažovateľkou, avšak na inom objekte žalovanej;

- 22. jún 2012 – okresný súd uznesením uložil sťažovateľke, aby zaplatila 6,50 € za vyhotovenie „... rovnopisu podaní...“, keďže samotná žaloba s prílohami bola podaná v elektronickej podobe;

- 6. júl 2012 – okresný súd vyzval sťažovateľku, aby zaplatila súdny poplatok za žalobu;
- 20. júl 2012 – sťažovateľka zaplatila súdny poplatok;
- 6. august 2012 – okresný súd vydal platobný rozkaz sp. zn. 36 Rob 144/2012, ktorým v celom rozsahu vyhovel žalobe sťažovateľky;
- 28. august 2012 – žalovaná podala odpor proti platobnému rozkazu;
- 18. október 2012 – okresný súd vyzval žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku za odpor a súčasne vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby sa vyjadril k podanému odporu;
- 5. november 2012 – žalovaná zaplatila súdny poplatok;
- 13. december 2012 – sťažovateľka sa vyjadrila k odporu žalovanej;
- 14. december 2012 – okresný súd previedol spis do registra „Cb“ pod sp. zn. 33 Cb 382/2012;
- 20. december 2012 – okresný súd nariadil pojednávanie na 7. máj 2013;
- 7. máj 2013 – konalo sa pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí právnych zástupcov, ako aj štatutárov obidvoch sporových strán odročené pre účely ďalšieho dokazovania na 5. november 2013 s tým, že okresný súd vyzve Union poisťovňu, či vstúpi do konania ako vedľajší účastník na strane sťažovateľky (žalobcu);
- 9. máj 2013 – okresný súd v zmysle záverov z pojednávania vyzval Union poisťovňu a súčasne vyzval Okresný súd Bratislava II, aby oznámil stav konania vedeného pod sp. zn. 33 Cb 29/2011 vo veci žaloby sťažovateľky proti žalovanej Union poisťovni;
- 20. máj 2013 – Okresný súd Bratislava II oznámil, že konanie pod sp. zn. 33 Cb 29/2011 sa u neho nevedie;
- 27. máj 2013 – okresný súd vyzval sťažovateľku, aby oznámila, na ktorom súde je vedené konanie vo veci jej žaloby proti Union poisťovni;
- 28. máj 2013 – Union poisťovňa oznámila, že súhlasí so vstupom do konania na strane sťažovateľky;
- 17. jún 2013 – sťažovateľka oznámila, že konanie vo veci jej žaloby je pod sp. zn. 33 Cb 29/2011 vedené pred Okresným súdom Bratislava I;
- 1. júl 2013 – okresný súd vyzval Okresný súd Bratislava I o oznámenie stavu konania vedeného pod sp. zn. 33 Cb 29/2011;

- 9. september 2013 – Okresný súd Bratislava I zapožičal okresnému súdu spis sp. zn. 33 Cb 29/2011;
- 16. september 2013 – po vyhotovení fotokópii okresný súd vrátil zapožičaný spis;
- 5. november 2013 – konalo sa pojednávanie, ktoré bolo aj napriek prítomnosti účastníkov konania, ich právnych zástupcov a svedkov bez prejednávania veci odročené na 3. december 2013 z dôvodu, že okresný súd nedopatrením opomenul predvolať vedľajšieho účastníka na strane sťažovateľky;
- 6. november 2013 – okresný súd žiadal o zapožičanie súvisiaceho vyšetrovacieho spisu;
- 21. november 2013 – okresný súd urgoval zapožičanie vyšetrovacieho spisu;
- 26. november 2013 – okresný súd zistil, že vyšetrovací spis mu nebol zapožičaný z dôvodu jeho straty;
- 2. december 2013 – Union poisťovňa (ďalej len „vedľajší účastník“) ospravedlnila svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a súčasne navrhla prerušiť konanie do doby skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33 Cb 29/2011;
- 3. december 2013 – konalo sa pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí právnych zástupcov účastníkov a štatutára žalovanej odročené na 28. marec 2014 pre účely vypočutia svedkov, ktorí však boli na pojednávaní prítomní, ako aj pre účely opätovného vyžiadania vyšetrovacieho spisu a rozhodnutia o návrhu vedľajšieho účastníka na prerušenie konania;
- 4. december 2013 – okresný súd žiadal o zapožičanie vyšetrovacieho spisu;
- 10. január 2014 – okresný súd uznesením prerušil konanie do doby právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33 Cb 29/2011 (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. februára 2014);
- 21. február 2014 – z dôvodu prerušenia konania okresný súd zrušil nariadené pojednávanie;
- 23. máj 2014 – vedľajší účastník navrhol, aby okresný súd pokračoval v prerušenom konaní;
- 26. máj 2014 – právny zástupca sťažovateľky navrhol, aby okresný súd pokračoval v prerušenom konaní;
- 18. september 2014 – okresný súd uznesením rozhodol, že zamietá návrh sťažovateľky a vedľajšieho účastníka o pokračovaní v prerušenom konaní, pretože

neodpadla prekážka, kvôli ktorej bolo konanie prerušené (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. októbra 2014);

- 2. január 2015 – zmena zákonného sudcu;
- 29. január 2015 – okresný súd zisťoval stav konania, kvôli ktorému bolo konanie prerušené, pričom zistil, že vec nie je skončená a je v nej nariadený termín pojednávania;
- 1. apríl 2015 – okresný súd opäť zisťoval stav konania, kvôli ktorému bolo konanie prerušené, a zistil, že vec nie je skončená a je v nej nariadený termín pojednávania;
- 28. máj 2015 – okresný súd opäť zisťoval stav konania, kvôli ktorému bolo konanie prerušené (v spise nie je zaznamenaný výsledok tohto zisťovania, pozn.);
- 7. október 2015 – zmena zákonného sudcu;
- 23. november 2015 – okresný súd zistil, že konanie, kvôli ktorému bolo konanie prerušené bolo „... *právoplatne skončené rozsudkom zo dňa 20.04.2015*“;
- 24. november 2015 – okresný súd žiadal od Okresného súdu Bratislava I zapožičať spis sp. zn. 33 Cb 29/2011;
- 18. november 2015 – sťažovateľka žiadala, aby okresný súd pokračoval v konaní;
- 7. december 2015 – vedľajší účastník žiadal, aby okresný súd pokračoval v konaní;
- 21. december 2015 – okresný súd uznesením rozhodol, že pokračuje v konaní;
- 2. február 2016 – okresný súd nariadil pojednávanie na 25. máj 2016;
- 14. marec 2016 – vedľajší účastník oznámil, že vzhľadom na výsledok konania vedeného pod sp. zn. 33 Cb 29/2011 už nemá právny záujem na výsledku sporu, a preto z konania vystupuje;
- 25. máj 2016 – konalo sa pojednávanie (jeho obsah nie je uvedený zápisnične, pretože mal byť vyhotovený iba zvukový záznam, pozn.), ktoré bolo odročené na 11. november 2016 s tým, že okresný súd požiada o zapožičanie s vecou súvisiaceho vyšetrovacieho spisu a tiež spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 33 Cb 29/2011;
- 19. júl 2016 – v zmysle záverov z pojednávania okresný súd žiadal o zapožičanie spisov;
- 8. november 2016 – právna zástupkyňa žalovanej žiadala o zrušenie nariadeného termínu pojednávania a nariadenie nového termínu z dôvodu hospodárnosti konania, pretože pri nahliadnutí do spisu zistila, že neboli stále pripojené spisy, o pripojenie ktorých žiadal okresný súd a oni trvajú na tomto dokazovaní;

- 9. november 2016 – okresný súd zrušil termín pojednávania nariadený na 11. november 2016 z dôvodu plnenia úloh pohotovostnej služby zákonného sudcu;
- 22. november 2016 – okresný súd nariadil pojednávanie na 15. marec 2017;
- 2. február 2017 – okresný súd urgoval zapožičanie žiadaných spisov;
- 2. marec 2017 – okresnému súdu bolo oznámené, že vyšetrovací spis nie je možné zapožičať, pretože sa stratil a okresnému súdu boli zaslané len jeho časti archivované v počítači;
- 15. marec 2017 – konalo sa pojednávanie, ktoré bolo pre účely vypočutia svedkov odročené na 2. jún 2017;
- 25. apríl 2017 – okresný súd zrušil termín pojednávania nariadený na 2. jún 2017 z dôvodu dočasného pridelenia zákonného sudcu na nadriadený krajský súd.

III.

7. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

9. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

10. V súvislosti s prvým kritériom „zložitost' veci“ ústavný súd posudzované konanie, ktorého predmetom je zaplatenie konkrétne určenej peňažnej sumy z titulu nezaplatenia zročných faktúr, nepovažuje za právne ani skutkovo zložité, pričom zložitost' tohto konania nenamietal ani samotný okresný súd, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol: *„Predmet konania je vec patriaca do štandardnej agendy všeobecných súdov. vec je skutkovo a právne priemerne zložitá.“*

11. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky posudzovaného konania, z prehľadu procesných úkonov ústavný súd zistil, že v primeraných lehotách reagovala na výzvy okresného súdu, zúčastňovala sa nariadených pojednávanií a svojim správaním neprispela k predĺženiu doterajšej doby konania.

12. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj postupom okresného súdu, pričom v tejto súvislosti sa žiada podotknúť, že v jeho postupe sa síce nevyskytli obdobia absolútnej procesnej pasivity, resp. stagnácie, skôr k celkovej dobe konania prispel jeho neefektívny a málo iniciatívny záujem prerokovať a rozhodnúť vec v čo najkratšej dobe, a to aj napriek aktívnej spolupráci účastníkov konania. Podľa zistenia ústavného súdu okresný súd nariaďoval pojednávania s neúmerne veľkými časovými odstupmi, keď napríklad pojednávanie, ktoré sa konalo 7. mája 2013, okresný súd odročil takmer o 6 mesiacov, a to na 5. november 2013, ktorého konanie však okresný súd sám zmaril svojim nesústredeným postupom, keď na toto pojednávanie opomenul predvolať vedľajšieho účastníka, a preto ho bez prerokovania veci odročil o ďalší mesiac, a to na 3. december 2013. Pojednávanie konané 3. decembra 2013 bolo tiež odročené pre účely vypočutia svedkov, ktorí však boli na tomto pojednávaní prítomní. Obdobne okresný súd po tom, ako 1. apríla 2015 zisťoval stav konania, kvôli ktorému bolo preskúmané konanie prerušené, túto skutočnosť opätovne zisťoval až po takmer 8 mesiacoch, a to 23. novembra 2015, keď zistil, že toto konanie bolo už právoplatne skončené 12. mája 2015. V tejto súvislosti sa však žiada podotknúť, že o pokračovanie v konaní po tom, ako bolo právoplatne skončené konanie, kvôli ktorému bolo dotknuté konanie prerušené, sa mohli domáhať aj samotní účastníci konania. Rovnako málo efektívne využil okresný súd aj obdobie v trvaní viac ako 9 mesiacov, a to od 25. mája 2016, keď sa konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené iba

kvôli vyžiadaniu s vecou súvisiaceho vyšetrovacieho spisu a tiež spisu konania, kvôli ktorému bolo toto konanie prerušené, aj napriek tomu, že tento spis už mal okresný súd raz zapožičaný a mal z neho fotokópie a vyšetrovací spis tiež už žiadal aj v minulosti a bola mu oznámená jeho strata (26. november 2013), do 15. marca 2017, keď sa konalo ďalšie pojednávanie, pričom v tomto medziobdobí bolo síce nariadené jedno pojednávanie na 11. november 2016, ktoré sa však nekonalo z dôvodu pohotovostnej služby zákonného sudcu, ale je nutné podotknúť, že pred týmto pojednávaním žalovaná upozornila, že aj tak by bolo toto pojednávanie neefektívne a zrejme by bolo odročené, pretože okresnému súdu stále neboli zapožičané ním žiadané spisy, kvôli vyžiadaniu ktorých bolo odročené pojednávanie 25. máj 2016. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd svojím neefektívnym a nesústređeným postupom prispel k celkovému predĺženiu posudzovaného konania.

13. Na ťarchu okresného súdu však nie je možné pričítať obdobie, keď bolo posudzované konanie legitímne prerušené, a to v čase od 13. februára 2014, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie o prerušení konania, do 12. mája 2015, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie o pokračovaní v prerušenom konaní, pretože prerušenie konania je zákonnou prekážkou v jeho pokračovaní a v tomto období okresný súd objektívne nemohol ovplyvniť jeho priebeh a plynulosť.

14. Uvedené zistenia boli podkladom, na základe ktorých ústavný súd konštatoval namietané porušenie sťažovateľkou označených práv, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

IV.

15. V nadväznosti na bod 1 výroku a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci vedenej pod sp. zn. 33 Cb 382/2012 bez zbytočných priet'ahov.

16. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu (bez vyčíslenia). Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny (§ 11 ods. 3 vyhlášky) za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2016 je 143 € a hodnota režijného paušálu je 8,58 €.

17. S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľke nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2016 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu) v celkovej sume 303,16 € vrátane režijného paušálu. Ústavný súd sťažovateľke nepriznal nárok na úhradu trov konania za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2017, a to za vyjadrenie k vhodnosti ústneho pojednávania po prijatí sťažnosti, pretože toto vyjadrenie neprinieslo žiadne nové poznatky k meritórnemu prejednávaniu veci. Sťažovateľke tak vznikol nárok na úhradu trov v celkovej sume 303,16 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2017